

נזיר נב

עניין: ר"ש אומר עד ימיו היה מטמא אם משמת חזר בו איני יודע

תפארת ציון

תנא הושחרו שיניו מפני תעניותיו. מפני שהמחלוקת של התנאים יהיו אלו ואלו דברי אלקים חיים כידוע וא"כ בעוה"ז שהיא עולם המעשה פסקה התירה אחרי רבים להטות כדי לידע הדרך אשר נלך בה. אבל בעוה"ז עומד שם כל אחד בשיטתו כפי הראוי לו לשורש נשמתו כידוע ולכן אם היה חוזר בו בחייו לא היה לו מזה העדר הכבוד על שהיה מוכרח לחזור מפני שהם היו רבים, אבל אם חזר אחר מיתה אזי ההכרח לומר שהיה מודה שדבריו אינם על דרך האמת וח"ו לומר כן לכו היה מתענה על דבריו עד שהושחרו שיניו:

רבי צדוק הכהן

דובר צדק עירובין

וזוהו אלו ואלו דברי אלוקים חיים, דדברי אלקים חיים שהוא מדרגת וה' אלקים אמת, שם הוא כדברי אלו ואלו שאין גדר וגבול. אבל ההלכה שהיא הנהגת העולם היא כבית הלל, וכנזכר לעיל שהעולם מתנהג בגבול.

עם וגו', כי עיקר המחלוקת שבין בני אדם נמשך [מצד המחלוקת שבדברי הלכה שהוא] מצד התחלקות הגבולים של הנבראים, שכל אחד גבול נפרד בפני עצמו. אבל מצד הכירור הגמור שהכל בידי שמים, אז יהיה מדרגת אלו ואלו דברי אלוקים חיים, [שהוא מדרגת רבי מאיר כנזכר לעיל], ואין מקום למחלוקת. אבל עכשיו

WHATSAPP

EMAIL

PODCAST

TORAHANYTIME

ALLDAF

DAFYOMI PORTAL

KOLHALASHON